

Unge, holdspil og medborger- skab: Det dårlige selskab?

- et lokalt aktionsforskningsprojekt på Ydre Nørrebro

KNUD RYOM

I september 2017 færdiggjorde jeg mit Ph.d.-projekt på Center for Holdspil og Sundhed, Institut for Idræt og Ernæring på Københavns Universitet. Projektet var et aktionsforskningsinspireret community forløb (Berliner, Høffding & Hakesberg, 2005), hvor et udsat boligområde, forskere, skole, idrætsforeninger, frivillige m.fl., gik sammen om at udvikle nye rammer for lokalområdets unge drenge (12-16 år). De primære deltagere (drene) var fra et lokalområde, som i den offentlige debat ofte fremhæves i negativ sammenhæng, nemlig unge drenge med migrationsbaggrund fra Mjølnerparken i København.

KNUD RYOM
Postdoc
Aarhus Universitet, Sektion for Idræt
knudryom@ph.au.dk

Vores projekt søgte at arbejde med praktiske løsninger på deltagernes virkelige problemer (Reason & Bradbury, 2008), hvorfor den udviklede viden først og fremmest skulle komme deltagerne til gode. Derudover havde vi som ambition at gøre den umiddelbare lokalorienterede viden (som dog også var intenderet andre sammenhænge) tilgængelig for så mange som muligt. Dette indlæg i Forum for Idræt er tænkt med denne ambition in mente, at udbrede de erfaringer vi gjorde os som en del af projekt unge, holdspil og medborgerskab. En viden som måske kan komme andre til gode og med udgangspunkt i praktisk anvendelighed, den såkaldte Modus-II viden (Duus et al., 2014).

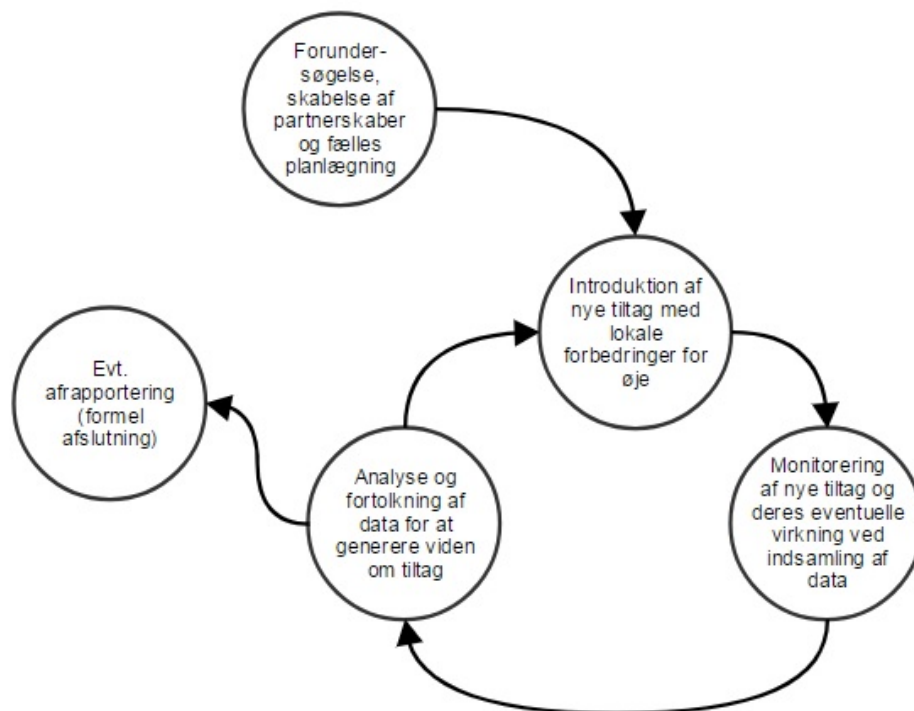
Parallelsamfund, bandeopgør og ghettolister, negativt associerede ord som i dag er en fast del af medie billedet og den herskende samfundsfortælling om udsatte boligområder og beboerne heri. Forskning påpeger de mange udfordringer, der kan være ved en opvækst i et udsat boligområde, især for drenges personlige udvikling (Kalkan, 2014). I den mest betydningsfulde arena ud over familien, skolen, oplever mange drenge fra udsatte boligområder nederlag, når det gælder akademiske såvel som sociale evner (Soei, 2011). Dette kan læses i lavere karaktergennemsnit og gennemførelsesrate end landsgennemsnittet (Kristen et al., 2011; Andersen, 2012). Derudover oplever mange af de unge drenge det at være en del af det danske samfund som udfordrende, dels grundet retorikken omkring dem som gruppe, men også det ofte store forventningspres fra deres familier om at opnå adgang til gymnasiet (Prieur, 1999).

I projektgruppen (skolen, den lokale idrætsforening, universitetet og frivillige) satte vi os for at undersøge, hvordan drenge fra et udsat boligområde kunne involveres i fællesskaber og udvikle nye arenaer i skolen, som kunne invitere til nye positive oplevelser af skole og samfund. Den fælles intention var at konstruere nye tilbud i skoledagen, som havde til hensigt at udvikle livsduelighed (Cefei, 2009), social kapital (Putnam, 2000) og ultimativt medborgerskab (Biesta, 2013). Afsættet for indsatsen var de ressourcer, som allerede fandtes i lokalområdet på Ydre Nørrebro (Orford, 2008). I fællesskab med lokale aktører blev der samskabt en

indsats i og omkring den lokale skole med det mål at styrke mulighederne for positive oplevelser for hele lokalområdet og drengene især.

PROCESSEN

I kraft af det deltagende og handlingsrettede design i projektet engagerede jeg mig i lokalområdet i to år, hvor jeg opholdt mig i drengenes hverdag på den lokale skole og i lokalområdet. I fællesskab med drengene, en lokal idrætsforening, frivillige coaches, universitetet og skolen, udvikledes to fælles indsatser; a) holdspil i form af fodbold og b) gruppecoaching i skolen¹. Den samlede psykosociale indsats blev afviklet over en to årig periode² i og omkring skolen igennem en aktionsforskningsproces som illustreret i figur 1.

Figur 1: Illustration af processen i projektet (Inspireret af Somekh & Zeichner, 2009).

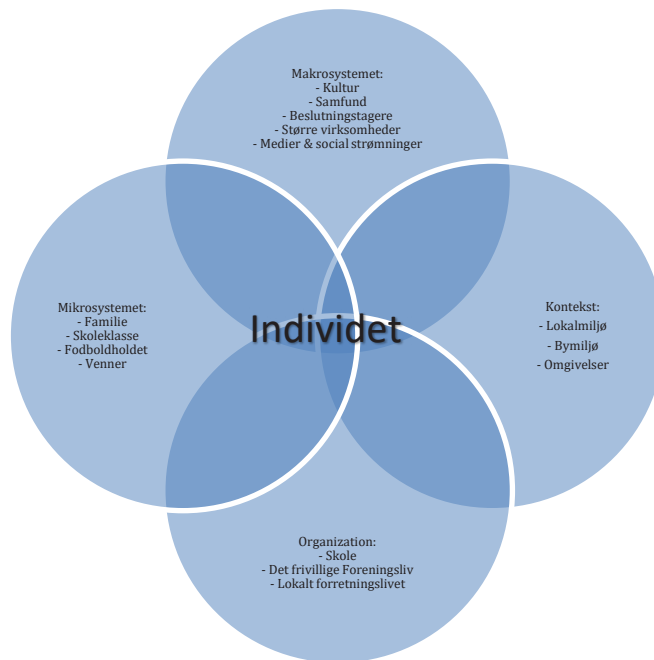
1 Herudover introducerede både coaching og fysisk aktivitet i skoledagen i en tredje indsats, som dog ikke vil blive yderligere beskrevet her. For mere info om denne indsats se: [Link](#)

2 En detaljeret gennemgang kan findes i selve afhandlingen tilgængelig via dette [Link](#)

Hele forløbet blev monitoreret igennem en multimetodisk tilgang med feltarbejde, kvalitative interviews, fokusgrupper, videoobservation og spørgeskemaer. Ved at blive en del af drengenes hverdag, kombineret det handlingsrettede design, lykkedes det at komme tæt på en gruppe, som ellers kan være udfordrende i forskningssammenhæng (Morville & Erlendsson, 2016). Tilgangen og designet var essentielt for denne succes, hvor der særlig blev trukket på erfaringer og viden fra community psykologi, som er en psykologisk bearbejdning af aktionsforskning (Berliner, Høffding & Hakesberg, 2005).

COMMUNITY PSYKOLOGI

Community psykologi (CP) som psykologisk tradition er udviklet med stærk inspiration fra og som en videreudvikling af aktionsforskning inden for en psykologisk kontekst (Berliner, Høffding & Hakesberg, 2005; Orford, 2008). CP tilstræber teoretisk og praktisk at nå ud til de ofte "oversete" dele af befolkningen såsom marginaliserede, fattige og undertrykte (Berliner, Høffding & Hakesberg, 2005). Overordnet er ambitionen at udvikle en psykologisk forståelse på baggrund af de eksisterende sammenhænge, konstrueret af organisationsformer og forståelser/meninger, som gør sig gældende i lokalområde og samfund (Berliner, Høffding & Hakesberg, 2005). Vægten lægges på forståelse af helheden af individers livssituation med inspiration fra økologisk psykologi (Bronfenbrenner & Morris, 2006). I CP bliver et fokus på relationen imellem individet og et eller flere miljøer særlig interessant. Denne relation er historisk influeret, det være sig gennem fx de værdier, meninger og handlemuligheder, som kendetegner det pågældende nær- eller lokalmiljø. I CP har lokalmiljøet således stor betydning for det enkelte individs muligheder og måder at handle på. Kloos og kolleger (2012) fremhæver dette ved at illustrere de mange og sammenvævede økologiske niveauer inden for CP som illustreret i figur 2. Hvert enkelt eller flere af disse niveauer kan være analyserammen for et studie, men det centrale er, at alle niveauer skal betragtes som indbyrdes afhængige og derfor må forstås som et hele.

Figur 2: Illustration af de økologiske niveauer for analyse inden for CP (Kloos et al., 2012).

CP fjerner sig dermed fra et ensidigt fokus på individuelt niveau, som megen psykologisk teori og praksis ellers er kendetegnet ved (Orford, 2008). Mange psykologiske traditioner anser det enkelte individ som centrum for psykologiske indsatser, mens CP ser lokalmiljøet og sociale faktorer som afgørende for psykologiske indsatser (Berliner, Høffding & Hakesberg, 2005) (som illustreret i figur 2). Fra et psykologfagligt perspektiv søger CP således at gøre op med den stigende individualisering, som vi ser i samfundet i dag³ (Giddens, 1997; Beck, 2002; Bauman, 2003).

At bedrive CP indebærer således en særlig forståelse og orientering (Orford, 2008):

- a) *Problemet ses som resultat af en udviklingsproces – en historisk proces, der påvirkes af den måde, social støtte og magt er udformet og fordelt på:* Principielt betyder dette, at drengene i vores projekt må forstås med udgangspunkt i denne udviklingsproces og ikke som 'simple ballademagere' eller modborgere.

³ For en længere diskussion af dette ærinde anbefales Jim Orfords bog om Community Psykologi (2008)

- b) *Analyseniveauet er person-i-kontekst, dvs., at den omfatter diskursive, sociale og materielle livsbetingelser:* Hvorfor det i dette projekt er forsøgt at indfange dette perspektiv vha. livshistorier fra deltagerne, sociale forhandlinger af oplevelsen ved deltagelse i projektet igennem fokusgrupper og ikke mindst oplevelsen af deltagernes faktiske livsbetingelser igennem feltarbejde.
- c) *Psykologisk indgriben skal placeres så tæt som muligt på de involverede brugeres dagligdag:* I praksis er dette søgt (i nærværende projekt) ved at indlejre aktiviteterne direkte i drengenes hverdag i skolen og lokalområde.
- d) *Indgriben er snarere forebyggelse og kompetenceopbygning end egentlig behandling:* Således skal vores projekt også ses som en ramme for forebyggelse af uhensigtsmæssig eksklusion af drengene igennem kompetenceopbygning hos drengene og i lokalmiljøet.
- e) *Indgriben er pro-aktiv, dvs., at man går i dialog med nærmiljøet snarere end at afvente, at skaden er sket:* Med en indsats som den beskrevne foregribes uheldig eksklusion og marginalisering af en udsat gruppe (drengene) ved at gøre nærmiljøet pro-aktive ift. inklusion.
- f) *Indgriben baserer sig på, at den psykologiske fagviden stilles til disposition for alle involverede:* Således har involverede fra universitetet stået til rådighed for indsatsen og ageret professionelle sparringspartnere og supervisors for indsatsen. Dermed har fagviden ikke fungeret som den/de endelig beslutningstager, men været indlejret i projektet i kraft af vores involvering i en fælles besluttet indsats.
- g) *Der ønskes samarbejde med forskellige faggrupper samt med ikke-professionelle:* I nærværende projekt er der søgt samarbejde med en række faggrupper fra lokalmiljøet, såsom skolelærere, skoleledelse, frivillige coaches og fodboldtrænere, men også en række ikke-professionelle såsom deltagerne, forældre til disse og lokale rollemodeller.

Denne særlige orientering og forståelse betyder, at community psykologen (forskeren) ofte agerer som supervisor og rådgiver med fokus på aktiv deltagelse i det daglige miljø omkring det aktuelle projekt frem for som distanceret ekspert. Forsker(e) igangsætter sammen med deltagerne større sociale processer i et lokalområde ved at skabe ændringer, som i deres grundtanke giver det lokale fællesskab magt til at kontrollere beslutninger, politik og handleplaner, som det selv er involveret i. Kongstanken i CP er således, at individer og lokalområdet får mulighed for at udvikle færdigheder, som de selv efterspørger eller oplever at have behov for.

Det centrale omdrejningspunkt er altså personen-i-konteksten, og fra denne synsvinkel er det i konkrete livssammenhænge, hvor problemer og ressourcer reelt findes, også der, hvor praktiske perspektiver udvikles, og ressourcer inddrages.

Derfor er community psykologer interesserede i ressourcer i form af måder, hvorpå der konstrueres løsninger, håb og sociale værdier i fællesskab (Berliner, Høffding & Hakesberg, 2005).

DET FØRSTE MØDE: UDFORDRINGER I SKOLEN OG SAMFUNDET

Det centrale omdrejningspunkt i projektet var de deltagende drenge, deres oplevelser og meninger. De drenge, jeg mødte i projektets begyndelse, oplevede en række udfordringer i relation til skole og samfund.

”For at få et godt liv skal du selvfølgelig have skoleuddannelse, ikke? Du skal være rigtig god til skolen. Hvad jeg er god til? Jeg er god til ... Det er i hvert fald ikke skolen, jeg er ikke særlig god til skole og sådan noget. I skolen føler jeg mig lidt mere som en tyr, jeg går altid til angreb.” (Deltager)

Det var en udbredt oplevelse hos mange af drengene, at de havde utilstrækkelige evner i relation til succes i skolen. Flere følte sig sågar utilstrækkelige og malplacerede i skolen, hvoraf manges selvopfattelse og deraf selvtillid ikke var stor i forhold til deres muligheder i skoleregiet. Som en mulig konsekvens heraf var klasse miljøet ofte udfordret og hverdagen svær.

”Samarbejdet i skolen mangler mange steder, rigtig mange steder. Det ikke kun her. Der er også mange, der fjoller for meget i timerne og alt muligt. Det er mest synd for læreren. Du ved vores lærer Jens Hansen (anonymiseret red.) er stoppet. Heldigvis, eller heldigvis for ham. Fordi det kan godt være hårdt, fordi vores klasse - den har ændret sig. Men vi har også fået en ny dreng i klassen, som ikke opfører sig ordentligt.” (Deltager)

Generelt oplevede drengene det at samarbejde og kommunikation i skole og i klasserne som svært. Det at samarbejde, støtte og hjælpe hinanden var ikke en almindelig oplevelse for mange af drengene, hvor hverdagen gik med at være i opposition til læreren og skolen som helhed. Endvidere var den slags adfærd ofte italesat med udgangspunkt i andres opførsel og ikke ens egen.

”Jo mere succes jeg får i livet, jo tættere føler jeg mig på samfundet. Lige nu, ift. sidste år, har jeg fået et tilbagefald. Jeg har haft et eller andet problem med at snakke med folk og smile til dem i forhold til sidste år, det gad jeg godt blive bedre til. Derfor er det vigtigt, at der er nogen (i samfundet red.), der skal hjælpe os med at vise, hvem vi er. Hvis ikke samfundet hjælper os, ville vi være screwed (ilde stedt red.).” (Deltager)

Generelt oplevede drengene det at være en del af samfundet som en god ting, men svært opnåeligt. De oplevede flere udfordringer for at de kunne føle sig som en del af samfundet, men den overordnede betydning af et støttende samfund var dog klar for drengene, og der var en interesse i at blive en del af det.

BEHOVET FOR ANDEN VOKSENKONTAKT OG STYRKENDE FÆLLES- SKABER

Ovenstående brudstykker var deltagernes oplevelser omkring skole og samfund ved indledningen af projektet og mine første møder med dem. Som det to årige projekt med fodbold og coaching skred frem, var oplevelsen for de involverede, at deres deltagelse i projektet reelt kunne opfylde nogle af de behov, som måske førhen ikke syntes muligt eller ikke var ønskværdige på de gældende præmisser.

Det gælder fx behovet for at opleve voksne, der tror på en, der lægger positivt mærke til en og ikke har skjulte dagsordener. Skjulte dagsordener oplevede flere af drengene ofte i mødet med skolelærere, socialrådgivere eller andre kommunalt ansatte. Her peger erfaringerne fra dette projekt på, at der ligger et potentiale i at tilbyde drengene kontakt til voksne i deres liv, som møder dem på en anden måde (og har muligheden for det). Her synes frivillighed i sådan en kontakt at være et særligt vigtig potentiale (fx coaches og fodboldtrænere fra lokalområdet). Da det

at blive mødt af en voksen, som faktisk ville bruge sin tid på dig, havde en stærk positiv og motiverende effekt for drengene.

Forskningsprojektet som helhed blev anledning til konstruktion af nye fællesskaber i drengenes hverdag, som drengene oplevede som betydningsfulde at være en del af (coachinggrupper og fodboldholdet). Fællesskaber der styrkede de sociale relationer imellem drengene, som førhen havde været præget af et hårdt hierarkisk og ikke støttende miljø. Drengene fik med de nye fællesskaber genfortolket deres sociale relationer på skolen på en ny måde. Interessant i den henseende var det, at projektets to overordnede studier (fodbold og coaching) synes at styrke forskellige former for social sammenhængskraft. Dette i kraft af at fodboldforløbet synes at styrke de større sociale relationer på skolen, imellem klasser og klassetrin. Coachingforløbet derimod bevirkede en styrkelse af de nære og tætte relationer, på klasseniveau og en-til-en relationer for deltagerne. På den måde supplerede de to forløb hinanden og øgede drengenes samlede adgang til betydningsfulde personlige og sociale relationer.

Desuden var det også tydeligt via samtaler med drengene, at projektet i sig selv var med til at give drengene en oplevelse af at blive taget alvorligt på en anden måde end før. At have sådanne oplevelser kan være med til at styrke den personlige udvikling og samtidig give mod til at involvere sig som menneske. Ved at konstruere et projekt hvor drengene blev opfordret til at involvere sig og tage ejerskab, skabtes der over tid mulighed for nye voksenrelationer, centreret omkring opbygning af betydningsfulde fællesskaber i lokalmiljøet. Resultatet var, at deltagerne oplevede nye måder at kunne tage vare på sig selv og andre i lokalmiljøet, samt i sidste ende oplevelse af medborgerskab.

AT ARBEJDE MED INVOLVERING I "DET DÅRLIGE SELSKAB"

At arbejde med en involverende tilgang ift. drengene og lokalmiljøet viste sig at være betydningsfuldt og udbytterigt for deres oplevelser og meninger om projektet. Hos en gruppe af drenge, som ellers ofte bliver opfattet som "det dårlige selskab" i bred forstand, betød det meget at blive inviteret til meningsfuld deltagelse. I kraft af opbygning af engagement og ejerskab i projektet blev drengenes generelle motivation øget, de fik andre og nye tilhørsforhold og relationer til de involverede voksne. Desuden gav det handlingsrettede perspektiv drengene mulighed for at opleve succes i betydningsfulde fællesskaber i en ellers ofte ikke succesfuld arena, skolen. Succesfulde og motiverende oplevelser som gjorde, at drengene oplevede lokalmiljøet (og især skolen) motiverende og givende qua deltagelse i projektet. Således peger erfaringerne fra dette projekt bl.a. på, at deltagerne, til trods for de udfordringer som denne gruppe normalt associeres med, i praksis oplevede en stor merværdi og tog ejerskab igennem aktiv deltagelse og medejerskab i et forsknings-

projekt. Et uventet resultat hvis man ser det i relation til, hvordan forskning ellers oplever væsentlige barrierer i mødet med denne gruppe (Morville & Erlendsson, 2016).

På baggrund af design og interventionerne oplevede drengene at udvikle sig på flere områder, hvilket indsamlet data også bekræftede. Data er indsamlet med udgangspunkt i en multimetodisk tilgang med tanke på social robust data (Duus et al., 2014) som præsenteret tidligere, hvilket i dette projekt indebærer både kvantitative og kvalitative metoder.

Fire centrale fund⁴ på baggrund af den to årige projektperiode (Ryom, 2017), kan fremhæves;

- 1) *Deltagerne oplevede en styrket selvopfattelse*, som kan skabe tryghed og tillid til det omkringliggende samfund, i kraft af personlig udvikling. En sådan udvikling kan endvidere skabe fornyet motivation og trivsel i skolesammenhæng (Ryom, Wikman & Stelter, in press).
- 2) *Deltagerne oplevede øgede kropslige kompetencer*, som kan lede til styrket selvtillid (som også påvirker selvopfattelsen) og generel trivsel. En øget kropslig kompetence kan endvidere danne grobund for nyudviklet interesse for lokalområdets foreningsliv og andre tilbud.
- 3) *Deltagerne oplevede styrkede social netværk på skolen*, hvilket kan lede til udvikling af social kapital i nærmiljøet, som giver et stærkere og støttende netværk i drengenes individuelle og social udvikling.
- 4) *Deltagerne oplevede, at klassernes samarbejdsevne i skolen blev forbedret*, hvilket kan give et stærkere, mere omsorgsfuldt klasse miljø og deraf motivation samt trivsel i skolesammenhæng. Dette kan på sigt præge deltagerne i retning af livsduelighed og medvirke til udvikling af socialt robuste unge (Cefei, 2009; Ryom, Andersen og Stelter, 2017).

Samlet peger disse resultater på, at livsduelighed og social kapital blev opbygget som følge af projektet og især coaching (Ryom, Andersen & Stelter, 2017). Endvidere er deltagernes selvopfattelse blevet forbedret, hvilket kan være særlig betydningsfuldt for marginaliserede grupper (Ryom, Wikman & Stelter, in press). Sådanne positive resultater formodes især at skyldes den community psykologiske tilgang, som kendetegnede projektet (Ryom & Stelter, 2018).

4 En længere gennemgang af resultaterne kan findes i selve afhandlingen, tilgængelig via dette [Link](#)

FRA DET "DÅRLIGE SELSKAB" TIL "DET GODE SELSKAB"

Baseret på de ovenstående erfaringer og resultater kan en ellers udsat gruppe af drenge i skoleregi reelt imødekommes på en måde som gentænker, hvordan skolehverdagen ideelt set struktureres for denne gruppe. En nødvendig gentænkning der kan være med til at forbedre inklusionen af denne udsatte gruppe drenge i skolen og samfundet. Et vigtigt element er, at projektet er båret af frivillige og lokale kræfter, hvilket giver en bæredygtig udvikling, til gavn for lokalmiljøet.

For at sikre en udvikling med et sådant potentiale er det vores erfaring, at tiltag bør indeholde eller være struktureret om følgende: *medbestemmelse, aktiv deltagelse, oplevelse af at noget er meningsfyldt, forøgelse af den sociale støtte, skabelse af samhørighed og sikring af oplevelsen af ligestilling og social retfærdighed* (Ryom, 2017). Hvis man kan strukturere kontekstsensitive indsatser eller et forløb med udgangspunkt i en sådan ramme, vil det være muligt at udvikle lignende personlig og social udvikling for unge drenge fra 12-16 år fra andre socialt udsatte boligområder. Dermed behøver drengene heller ikke længere at blive set som "det dårlige selskab".

VIL DU VIDE MERE:

<http://www.holdspil.ku.dk/forskning/forskningsprojekter/projekt4/>

REFERENCER

- Andersen, D. (2012). *Survey and analysis of various initiatives for bilingual students*. SFI.
- Bauman, Z. (2003). *Fællesskab*. Hans Reitzels Forlag.
- Beck, U. (2002). *Risikosamfundet - På vej imod en ny modernitet*. Hans Reitzels Forlag.
- Berliner, P., Høffding, M. R., & Hakesberg, S. (2005). *At fare vild - sammen. Introduktion til community psykologi*. Pozkal, Polen, Frydenlund.
- Biesta, G. J. J. (2013). *Demokratilæring i Skole og Samfund - uddannelse, livslang læring og medborgerskabets politik*. Aarhus. Forlaget Klim.
- Bronfenbrenner, U., & Morris, P.A. (2006). *The Bioecological Model of Human Development*.
- Cefai, C. (2009). *Frem elevens livsduelighed*. Viborg. Dansk Psykologisk Forlag.
- Duus, G., Husted, M., Kildedal, K., Laursen, E. & Tofteng, D. (2014). *Aktionsforskning - En Grundbog*. Samfundslitteratur.
- Giddens, A. (1997). *Modernitet og selvidentitet - Selvet og samfundet under senmoderniteten*. Hans Reitzels Forlag.
- Kalkan, H. (2014). *Gadeliv blandt unge mænd fra Nørrebro*. Statens Byggeforskningsinstitut.
- Kloos, B., Hill, J., Thomas, E., Wandersmann, A., Elias, M.J. & Dalton, J.H. (2012). *Community Psychology. Linking Individuals and Communities*. USA, Wadsworth. Cengage Learning.
- Kristen, C., Edele, A., Kalter, F., Kogan, I., Schulz, B., Stanat, P. & Will, G. (2011). "The education of migrants and their children across the life course." *Zeitschrift für Erziehungswissenschaft*. 14(2): 121-137.
- Morville, A-L. & Erlandsson, L-K. (2016). Methodological challenges when doing research that includes ethnic minorities: a scoping review. *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 23(6), 405-415.
- Orford, J. (2008). *Community Psychology. Challenges, Controversies and Emerging Consensus*. West Sussex, England, Wiley.
- Prieur, A. (1999). "Arvens modsigelser - et generationsperspektiv i indvandrerforskningen: en indvandrer er også en udvandrer." *Social kritik* 65: 4-19.
- Putnam, R. D. (2000). *Bowling Alone - The Collapse and Revival of American Community*. New York, Simon & Schuster.
- Reason, P., & Bradbury, H. (2008). *The SAGE Handbook of Action Research: Participative Inquiry and Practice*. London, SAGE.

Ryom, K. (2017). *Unge, holdspil og medborgerskab: Det dårlige selskab? Et lokalt aktionsforskningsprojekt på Ydre Nørrebro*. København: SL grafik.

Ryom, K., & Stelter, R. (2018). Idrætspsykologi med et community psykologisk afsæt: – erfaringer fra et socialt eksperiment i København, Danmark. I: *Trender i idrettspsykologisk forskning i Skandinavia*. Cappelen Akademisk Publishing Company.

Ryom, K., Andersen, M. M. & Stelter, R. (2017). “Coaching at-risk youth in a school within a socially challenging environment. *Improving Schools*, 20(2), 143-160.

Ryom, K. Wikman, J.M. & Stelter, R. (in press). Team sport & coaching – a dynamic interplay supporting development of self-concept. *International Journal of School & Educational Psychology*.

Soei, A. (2011). *Vrede unge mænd - optøjer og kampen for anerkendelse i et nyt Danmark*. København. Tiderne Skifter.

Somekh, B., & Zeichner, K. (2009). “Action research for educational reform: remodelling action research theories and practices in local contexts.” *Educational Action Research*. 17(1): 5-21.

KNUD RYOM

Uddannet cand.scient. i idræt fra Københavns Universitet (2011)

Ph.d. fra Københavns Universitet (2017)

Ansæt som postdoc ved Institut for Folkesundhed, Aarhus Universitet.

Formand for DIFO (Dansk Idrætspsykologisk Forum)

Bestyrelsesmedlem i EMCC (European Mentoring and Coaching Council)

Knud Ryom arbejder også som sportpsykologisk konsulent og fungerer som ekspert for DGI i relation til idrætspsykologi.